

[Socialministeren]

I forbindelse med lovændringen i 1985 blev det drøftet, hvorvidt kommunerne og amtskommunerne selv skulle stå for udsendelse af de landsdækkende vejledende takster for døgnophold efter bostandslovens § 66, stk. 5.

Den hidtidige ordning med centralt udsendte vejledende takster ønskedes dog på daværende tidspunkt opretholdt fra kommunal side.

I april 1987 fandt Socialministeriet og Socialstyrelsen, at udsendelsen af de vejledende takster for fremtiden kunne overgå til kommuner og amtskommuner som en naturlig konsekvens af finansieringsomlægningen pr. 1. januar 1985.

Såvel Kommunernes Landsforening som Amtsrådsforeningen tilsluttede sig dette synspunkt.

Fra 1988 beror udformningen af vejledende retningslinier om opholdsbetaling ved døgnophold herefter på aftale mellem Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen. Den seneste vejledning af 1. september 1989 om spørgsmålet vedlægges til orientering. (Ikke optrykt her).

Denne vejledning må betragtes som et vigtigt styringsredskab for amters og kommuners administration af betalingsfastsættelsen i konkrete tilfælde.

De kommunale organisationers formål med vejledningen har dels været at få etableret et sammenhængende vejledningsmateriale på området og dels at dæmpe udgiftsudviklingen i forbindelse med børns og unges anbringelse i foranstaltninger uden for døgninstitutionssområdet.

Ud over de retningslinier, som er givet i den ovenfor nævnte vejledning, kan henvises til Socialstyrelsens vejledning nr. 3 af 27. juli 1988 om bostandslovens bestemmelser om døgnophold for børn og unge, afsnit IV, pkt. 15-21. Heri er redegjort for de hensyn, der bør indgå i forbindelse med den indholdsmæssige godkendelse af døgntilbudene til børn og unge.

Det må således være en følge af lovændringen pr. 1. januar 1985, at den konkrete fastsættelse af opholdsbetaling i forbindelse med et døgnophold er henlagt til de lokale myndigheders egen afgørelse.

Når hertil kommer, at de omtalte sager drejer sig om udgifter, der er afholdt i et tidligere regnskabsår, og det er Københavns Kommunes revision, som har peget på problemerne over

for kommunens social- og sundhedsforvaltning, finder jeg ikke, at der er grundlag for, at Socialministeriet som social tilsynsmyndighed tager sagerne op til nærmere undersøgelse.

Spm. nr. S 504

Til statsministeren (12/2 90) af:

Tove Niemann (FP):

»Kan statsministeren oplyse, hvilke initiativer han agter at tage for at sikre, at de enkelte ministre i KVR-regeringen ikke forærer offentlige institutioner og udstyr til offentlige institutioner bort, men derimod udbyder dem til salg?«

Begrundelse

Der henvises til en artikel i Politiken den 5. februar 1990, hvor det oplyses, at landbrugsministeren overdrager højteknologisk udstyr, der repræsenterer en værdi af flere milliarder, fra Statens Mejeriforsøg til MD Foods' forskningscenter.

Svar (1/3 90):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Som begrundelse for spørgsmålet henviser fru Tove Niemann til en artikel i Politiken den 5. februar 1990, hvori det anføres, at landbrugsministeren overdrager højteknologisk udstyr, der repræsenterer en værdi af flere milliarder kroner, fra Statens Mejeriforsøg til MD Foods' forskningscenter.

Som det fremgår af akt 92 fremsendt til Folketingets Finansudvalg den 28. november 1989 – om salg af ejendommen, hvor Statens Mejeriforsøg har til huse – vil Landbrugsministeriet i et senere aktstykke til Finansudvalget særskilt forelægge spørgsmålet om anvendelsen af det udstyr, som frigøres ved nedlæggelsen af Statens Mejeriforsøg, samt andre spørgsmål vedrørende etablering af Mejeriernes Forskningscenter.

Endvidere kan det oplyses, at værdien af det i dagspressen omtalte udstyr ikke andrager flere milliarder, men at bl.a. Forskningsrådene og Risøs instrumenttjeneste samt Alfa Laval Industri A/S er vurderet til ca. 6,2 mio. kr.

Spm. nr. S 534

Til justitsministeren (16/2 90) af: